

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 7612221887
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7612221887.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: GALVÁNIHO 2, s.r.o., so sídlom Galvaniho 7, Bratislava, IČO: 35 853 620, právne zastúpený BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Gorkého 3, Bratislava proti žalovaným: 1/ NOVES okná, a.s., so sídlom Radlinského ulica 24, Spišská Nová Ves, IČO: 31 683 789, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou VASIL, ŠIMONOVIC & partners, s.r.o., so sídlom Nerudova 14, Košice, 2/ MIKULTEX TRADE, s.r.o., so sídlom 1. mája 1962/111, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 409 359 o určenie neplatnosti zmluvy o predaji časti podniku a o neúčinnosti prevodu záväzkov - práv a povinností, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 10Cb/84/2012, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/23/2016-576 z 29. septembra 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) svojím, v poradí druhým, rozsudkom č. k. 10Cb/84/2012-536 zo 27.11.2015 určil, že zmluva o predaji časti podniku uzavretá 24.08.2012 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ je neplatná. Žalobu o určenie neúčinnosti prevodu záväzkov - práv a povinností voči žalobcovi, a to prevodu záväzkov žalovaného 1/ na žalovaného 2/ z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 26.01.2012 medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1/ ako nájomcom- zmluvou o predaji časti podniku uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 24.08.2012 zamietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že 26.01.2010 uzatvoril so žalovaným 1/ nájomnú zmluvu na dobu určitú 62 mesiacov (t. j. do 31.03.2015), predmetom ktorej bol nájom nebytových priestorov na Galvaniho ulici č. 7/A v Bratislave. Dňa 11.11.2011 doručil žalovaný 1/ žalobcovi žiadosť o skončenie nájmu dohodou, ktorú odôvodnil zmenou v organizačnej štruktúre a nerentabilnosťou prevádzkovania nebytových priestorov prenajatých podľa nájomnej zmluvy, teda skutočnosťami, ktoré nemôžu zakladať zákonný ani zmluvný dôvod na skončenie nájmu. Žalobca listom z 28.11.2011 vyzval žalovaného 1/, aby mu uhradil alikvotnú časť investičných nákladov, ktoré vynaložil v súvislosti s úpravou priestorov a 12

mesačné nájomné. Žalovaný 1/ niekoľkokrát žiadal o predčasné ukončenie nájomnej zmluvy, pričom k dohode nedošlo. Následne listom zo 04.09.2012 (doručeným 17.09.2012) žalovaný 1/ oznámil žalobcovi, že 21.08.2012 previedol časť podniku - samostatnú organizačnú zložku -prevádzku nachádzajúcu sa na Galvaniho ulici 7/A v Bratislave, vrátane všetkých jej hmotných a osobných zložiek, na žalovaného 2/. Ku dňu prevodu žalovaný 1/ dlhoval žalobcovi na nájomnom, preddavkoch a iných nákladov sumu 8 860,21 eur. Žalobca má za to, že prevod práv a povinností nemôže byť voči nemu účinný, pretože zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, ňou prevádzané veci práva a iné majetkové hodnoty nenapĺňajú znaky samostatnej organizačnej zložky tak, ako to požaduje § 487 Obchodného zákonníka. Zo strany žalovaného 1/ tak ide o špekulatívne konanie zastierajúce skutočný úmysel, a to zbaviť sa záväzkov, ktoré na seba prevzal uzavretím nájomnej zmluvy a teda ide o konanie, ktoré napĺňa podstatu § 39 Občianskeho zákonníka. Predajom tvrdenej časti podniku sa nepochybne zhoršila vymožitelnosť pohľadávky, pretože žalovaný 2/ si svoje povinnosti neplní a predajňu neprevádzkuje. Navyše žalobca tvrdí, že uvedená zmluva nie je zmluvou o predaji časti podniku a ako prenajímateľ s takýmto prevodom práv a povinností z nájomnej zmluvy nikdy nevyslovil súhlas. Pri takomto dissimulovanom úkone, ktorým je prevod práv a povinností z nájomnej zmluvy, nie sú splnené náležitosti požadované zákonom - teda súhlas prenajímateľa. Vzhľadom k uvedenému je takýto prevod práv a povinností neplatný a nemohol voči žalobcovi nadobudnúť účinnosť. Odo dňa prevodu časti podniku na žalovaného 2/ v priestoroch, ktoré sú v skutočnosti predajňou a kde doteraz boli predávané okná a príslušenstvo k nim, nie je vykonávaná žiadna činnosť a predajňa je zatvorená. Nový nájomca neuhradil pohľadávku z dlžného nájomného.

3. Žalovaný 1/ uviedol, že 21.08.2012 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o predaji časti podniku. Jednalo sa o práva a povinnosti vyplývajúce z nájomnej zmluvy uzatvorenej 26.01.2010 medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1/ ako nájomcom, hnutelný majetok nachádzajúci sa v predmete nájmu a zamestnancov s miestom výkonu práce v predmete nájmu. Ďalej uviedol, že zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka a teda podstatnými náležitosťami uvedeného zmluvného typu je označenie zmluvných strán, určenie podniku (resp. jeho časti), ktorý je predmetom predaja, záväzok kupujúceho prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a určenie kúpnej ceny. Všetky takto pomenované náležitosti zmluvy o predaji podniku sú súčasťou napádanej zmluvy a ich pravosť, platnosť a záväznosť nie je možné žiadnym spôsobom spochybníť. Členenie podniku na jednotlivé zložky je výlučne v právomoci podnikateľa ako aj označenia organizačnej zložky podniku, pričom podnikateľ rozhoduje, či pre jednotlivé útvary podniku použije pomenovanie závod, divízia, filiálka alebo jednoducho použije všeobecné označenie, akým je organizačná zložka. Vedenie účtovníctva týmto samostatným organizačným útvarom neznamená jeho hospodársku a ekonomickú samostatnosť a nezávislosť od podniku. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že svoj úmysel ukončiť nájomný vzťah neskrýval, dokonca viackrát sa obrátil na žalobcu s požiadavkou o ukončenie nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou z 26.01.2010, z dôvodu, že uzatvoril platnú a účinnú Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o predaji časti podniku. Túto zmluvu uzatvoril žalovaný 1/ so žalovaným 2/ a jej predmetom bol záväzok účastníkov zmluvy uzatvoriť samostatnú Zmluvu o predaji časti podniku. Uzatvorenie Zmluvy o budúcej zmluve a v konečnom dôsledku aj Zmluvy o predaji časti podniku inicioval žalovaný 2/, ktorý mal záujem na kúpe časti podniku žalovaného 1/, lokalizačne orientovanej na Bratislavu a jej okolie, z dôvodu perspektívnejšej vidiny jeho ďalších obchodných vzťahov. K uzatvoreniu Zmluvy o budúcej zmluve medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ aj reálne došlo 29.09.2011. Po uzatvorení zmluvy o budúcej zmluve, žalovaný 2/ požiadal o posun termínu jej uzavretia, nakoľko sa mu nedarilo rozbehnúť niektoré činnosti ohľadne jeho podnikateľskej činnosti. Keďže žalovaný 1/ bol zmluvou o budúcej zmluve viazaný a počas jej platnosti uskutočnil niektoré kroky týkajúce sa jeho podnikateľských aktivít v Bratislave, reorganizoval svoju činnosť v tom smere, že predmet nájmu a časť podniku v Bratislave na Galvaniho ulici už nebude využívať. Chcel vyjsť žalovanému 2/ v ústrety, a preto požiadal o ukončenie nájmu. V prípade, ak by tieto skutočnosti žalobca akceptoval, žalovaný 1/ by bol ochotný vyjsť v ústrety žalovanému 2/ a prehodnotiť obsah zmluvy o budúcej zmluve, prípadne lehotu tam uvedenú predĺžiť. Nakoľko však žalobca žiadosti žalovaného 1/ nevyhovel, žalovaný 1/ trval na zmluve o budúcej zmluve voči žalovanému 2/ a aj preto došlo k uzavretiu zmluvy o predaji časti podniku, ktorá bola uzavretá v súlade so zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca bol ochotný akceptovať ukončenie nájomnej zmluvy v prípade, ak žalovaný 1/ uhradí 12-mesačné nájomné 31.110,00 eur a nahradí výdavky vynaložené v súvislosti s úpravou prenajatých priestorov vo výške 10.674,68 eur.

4. Žalovaný 2/ uviedol, že je konateľom a majiteľom viacerých spoločností. Predajom časti podniku získal distribučný kanál v Bratislave a jej okolí a kanceláriu na ulici Galvaniho. Primárnym účelom určite nebolo nadobudnúť výlučne nájomný vzťah. Išlo mu o súbor odberateľských vzťahov, nakoľko niekoľko mesiacov pred podpisom zmluvy nadobudol ako úhradu dávnej pohľadávky z Čiech niekoľko kamiónov parkiet a plávajúcich podláh. Tieto mal zámer čo najrýchlejšie odpredať. V súčasnosti priestory na Galvaniho 7 neužíva, nakoľko v novembri 2012 sa dozvedel o žalobe podanej žalobcom o neúčinnosti zmluvy o predaji časti podniku. Určitý dojem nekomunikácie z jeho strany mohol vzniknúť v 9.-10. mesiaci z dôvodu nečakaných a nie bežných zdravotných problémov. Bolo to práve v čase 9/2012, keď mal fyzicky prebrať priestory a rozbehnúť reálnu podnikateľskú činnosť v týchto priestoroch. V rámci zmluvy o predaji časti podniku si od prenajatých priestoroch prevzal kľúče a komunikoval s pracovníkmi distribučnej časti, s p. Galom a p. Vitkovským. Na prelome roka ho kontaktoval správca budovy, že jedná a majú vážneho záujemcu pre tieto priestory, čo by zjednodušilo celú situáciu. Kľúče od priestorov odovzdal správcovi budovy. Nájomné do 10/2012 plnil, jednalo sa o úhradu starých záväzkov, ktoré prevzal a plnil aj nové nájomné.

5. Súd prvej inštancie ustálil, že zmluva o predaji podniku obsahuje podstatné formálne náležitosti zmluvy, sporným tak zostalo, či prevádzka žalovaného 1/, lokalizovaná v priestoroch žalobcu, spĺňa znaky samostatnej organizačnej zložky a je spôsobilou byť predmetom predaja časti podniku. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že samostatná organizačná zložka nemala samostatné účtovníctvo, čo je zrejmé aj z vyjadrenia žalovaného 1/ a aj predložených účtovných dokladov. Predložené účtovné doklady len sumarizujú spôsob evidencie dokladov celého podniku, nie jeho časti, nevyplývajú z nich, ktoré veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžia na prevádzkovanie časti podniku. Pokiaľ organizačná zložka nemá samostatné (oddelené) účtovníctvo, nemožno ju prevádzať právnym režimom platným pre zmluvu o predaji podniku a preto určil, že zmluva o predaji časti podniku je neplatná. Keďže súd prvej inštancie určil, že zmluva o predaji časti podniku je neplatná, teda právny úkon je neplatný a jeho právne účinky nenastanú vôbec (berie sa, akoby vôbec právne úkony neboli urobené), takže nemožno vysloviť jeho odporovateľnosť, odporovať možno len platnému právnemu úkonu. Platí teda, že neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred jeho odporovateľnosťou a odporovať je možné len platnému právnemu úkonu, a preto súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol.

6. O odvolaní žalovaného 1/ proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 3Cob/23/2016-576 z 29. septembra 2016 tak, že potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie, odmietol odvolanie žalovaného 1/ proti výroku o zamietnutí žaloby a zaviazal žalovaného 1/ na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi. V tomto rozhodnutí krajský súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a k námietkam uvedeným v odvolaní navyše dodáva, že je nepochybné, že pri predaji časti podniku musí ísť o takú časť, ktorá tvorí samostatnú organizačnú zložku (§ 487 Obchodného zákonníka). Podľa ustálenej súdnej praxe ide o takú organizačnú zložku podniku, ktorá je dostatočne odlišiteľná od ostatných organizačných zložiek podniku najmä tým, že predstavuje ucelenú samostatne hospodáriacu časť, ktorá v rámci podniku vykonáva relatívne samostatnú činnosť, je ako organizačná zložka označená na únikovom predpise podniku, a ktorá vedie oddelené účtovníctvo. Žalovaný 1/ v konaní nepreukázal, že časť podniku, ktorá bola predmetom prevodu bola účtovne oddeliteľná a tak napĺňala pojem organizačnej zložky. Navyše ani vo Výročnej správe žalovaného 1/ za rok 2011 sa takáto organizačná zložka nespomína. Podľa zmluvy o predaji časti podniku z 21.8.2012 sa okrem iného predávajú aj práva a povinnosti z nájomnej zmluvy z 26.1.2010, uzavretej predávajúcim ako nájomcom a obchodnou spoločnosťou GALVÁNIHO 2, s.r.o. Bratislava ako prenajímateľom - predmet nájomu (čl. 1.3.1 zmluvy). Podľa čl. V bod 5.1. nájomnej zmluvy z 26.1.2010 nájomca (žalovaný 1/) nemá právo počas konania nájomného vzťahu dať predmet nájomu alebo jeho časti do podnájomu alebo ho ďalej prenajímať tretím osobám alebo akýmkoľvek iným spôsobom odovzdať na užívanie, hoci aj bezplatne bez súhlasu prenajímateľa. Žalobca nedal takýto súhlas, a preto bol postup žalovaného v rozpore s nájomnou zmluvou i ust. § 6 ods. 1 zák. č. 116/1990 Zb. Iné konanie o neplatnosti zmluvy a predaji časti podniku na žiadnom súde neprebíha, a preto neprichádza do úvahy použitie ust. § 159 C. s. p. (predtým § 83 O. s. p.) o prekážke začatia konania v inej veci, a preto sú námietky odvolateľa v tomto smere právne bezvýznamné (možnosť zaoberať sa touto otázkou ako predbežnou v inej veci nie je takýmto konaním). Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie ako aj vo výroku o náhrade trov konania.

Žalovaný 1/ podal výslovne odvolanie aj proti výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá. Podľa § 359 C. s. p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, teda proti tomuto výroku mohol podať odvolanie iba žalobca. Preto odvolací súd podľa § 386 písm. b/ C. s. p. v tejto časti odvolanie žalovaného 1/ odmietol. Žalujúca strana mala v odvolacom konaní plný úspech, a preto jej boli priznané trovy odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p.).

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dňa 10. januára 2017 dovolanie z dôvodu, že v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 420 písm. d) C. s. p.). Žaloba žalobcu zo dňa 02.11.2012 bola takzvanou žalobou odporovacou, žalobou o určenie, že prevod záväzkov - práv a povinností žalovaného 1/ na žalovaného 2/ z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1/ dňa 26.01.2010 - zmluvou o predaji podniku uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 24.08.2012 je neúčinný. Po zmene petitu, ktorá bola pripustená uznesením zo dňa 16.05.2013 sa žaloba žalobcu rozšírila o žalobu o neplatnosť právneho úkonu - o určenie neplatnosti zmluvy o predaji časti podniku uzavretej dňa 24.08.2012 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/. Dňa 04.02.2013 bolo pred totožným súdom, Okresným súdom Spišská Nová Ves začaté konanie žalobcu GALVÁNIHO 2, s.r.o. proti žalovanému NOVES okná, a.s. o zaplatenie 13.395,30 EUR s príslušenstvom. Konanie je vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/152/2013. Vychádzajúc z rozsiahlej rozhodovacej praxe súdov je nepochybný záver, že žaloba na plnenie je prekážkou litispendencie pre určovaciu žalobu, ak má byť predmetom určenia právny vzťah alebo právo, z ktorého bolo žalované na splnenie povinnosti. Záväzné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť konzumuje i prejudiciálnu otázku určenia platnosti či neplatnosti, existencie alebo neexistencie práva či právneho vzťahu, ktorý je predpokladom takéhoto plnenia. Konanie vedené pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/152/2013 bolo začaté ako konanie o určenie neúčinnosti zmluvy o predaji časti podniku voči žalobcovi. Až po pripustení zmeny petitu bol súd oprávnený zaoberať sa aj otázkou platnosti zmluvy o predaji časti podniku v rámci samostatného výroku. Žalobca však inicioval aj konanie o zaplatenie, v rámci ktorého svoj nárok na zaplatenie žalovaných súm opiera o nájomnú zmluvu uzavretú medzi ním a žalovaným 1/. Žalovaný 1/ však svoje práva a povinnosti zo zmluvy o nájme previedol zmluvou o predaji časti podniku na tretí subjekt, a preto k tomu, aby súd v konaní o zaplatenie mohol rozhodnúť o merite veci, musí prejudiciálne skúmať platnosť zmluvy o predaji časti podniku. Táto právomoc je daná súdu výlučne v konaní o zaplatenie, nakoľko začaté konanie o zaplatenie predstavuje procesnú prekážku začatého konania pre konanie určovacie.

8. Odvolací súd sa zároveň mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke posúdenia naliehavého právneho záujmu žalobcu, čo malo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa totiž v napadnutom rozsudku otázkou naliehavého právneho záujmu nezaoberal vôbec a plne sa stotožnil so závermi prvoinštančného súdu, a to aj napriek tomu, že odvolanie žalovaného 1/ bolo odôvodnené aj tým, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o predaji podniku. V tejto súvislosti žalovaný 1/ poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 3Cdo/112/2004 a tiež poukazuje na rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu SR, od ktorej sa odvolací súd, ak mal za preukázaný naliehavý právny záujem, odklonil, a vec teda nesprávne právny posúdil - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/10/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/112/2004, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/22/2010 a ďalšie.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu malo závisieť od vyriešenia otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená a preto malo dôjsť k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci v otázke výkladu pojmových znakov samostatnej organizačnej zložky. Odvolací súd ako aj súd prvej inštancie vyžadujú, aby organizačná zložka podniku viedla samostatné, oddelené účtovníctvo, odvolávajúci sa na súdnu prax v tejto veci, pričom však podľa žalovaného 1/ neexistuje jediné rozhodnutie najvyššieho súdu ani nižších súdov SR, ktoré by tento právny názor prezentovalo. Je zrejmé, že výklad pojmu samostatná organizačná zložka, ktorý spája kritérium samostatnosti s oddeleným účtovníctvom je absurdný. Samostatná organizačná zložka totiž v zmysle zákona o účtovníctve nie je účtovnou jednotkou. Účtovnou jednotkou je vždy iba právnická osoba. Preto od organizačnej zložky podniku, ktorá sa nezapisuje do obchodného registra nemožno vyžadovať, aby viedla samostatné účtovníctvo. Je možné požadovať, aby bola samostatná organizačná zložka do určitej miery vnútro podnikovo účtovne oddelená, čo však organizačná zložka žalovaného 1/ bola. Prvoinštančný a odvolací súd však vyžadujú samostatné, oddelené účtovníctvo, pričom ani bližšie

nevymedzujú, ako má byť oddelené a prečo nebolo oddelenie účtovníctva prevádzanej organizačnej zložky žalovaného 1/ považované za dostatočné.

10. K dovolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že dovolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné, nakoľko sa v tej istej veci nezačalo skôr konanie na inom súde, odvolací súd sa neodklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ohľadne preukazovania naliehavého právneho záujmu a napadnuté rozhodnutie nezáviselo od vyriešenia otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená.

11. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 424 C. s. p.) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

12. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. d/ C. s. p. ako aj v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C. s. p. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovení § 421 ods. a/, b/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania žalovaného v I. rade podľa § 420 písm. d/ C. s. p.

13. V rámci argumentácie o procesnej vade, uvedenej v ustanovení § 420 písm. d/ C. s. p. žalovaný v I. rade namietal, že súdy konali a rozhodovali o veci, v ktorej už prv začalo konanie, pričom poukázal na konanie, vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/152/2013, v ktorom sa žalobca GALVÁNIHO 2, s.r.o. domáha proti žalovanému NOVES okná, a.s. zaplata 13 395,30 Eur s príslušenstvom. Konanie v uvedenej veci bolo podľa žalovaného začaté 02.04.2013, teda skôr, ako bola pripustená zmena petitu v predmetnej veci zo dňa 16.05.2013, ktorou bolo konanie rozšírené o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku. Podľa jeho názoru aj v konaní o plnenie bolo potrebné skúmať platnosť zmluvy o predaji podniku.

14. Podľa § 159 C. s. p. začatie konania bráni tomu, aby v tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

15. Prekážka litispendencie je daná za predpokladu, že je na súde začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje uplatnené právo. Ak nie je splnený čo i len jeden z uvedených znakov, nie je možné dospieť k záveru, že sa jedná o tú istú vec. Vo veci, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/152/2013 je predmetom konania zaplata sumy 13 395,30 Eur s príslušenstvom z titulu zaplata nájomného na základe nájomnej zmluvy zo dňa 26.01.2010. Toto konanie bolo uznesením, vydaným pod č. k. 4C/152/2013-225 zo dňa 10.11.2014 prerušené do právoplatného skončenia konania sp. zn. 10Cb/84/2012. Podľa názoru dovolacieho súdu sa v tejto veci nejedná o totožný predmet konania, čo už odvolací súd dostatočne vysvetlil v napadnutom rozsudku, na odôvodnenie ktorého dovolací súd poukazuje.

16. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania žalovaného podľa § 420 písm. d/ C. s. p.

17. Dovolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou, uvedenou v ustanovení § 420 písm. d/ C. s. p., v dôsledku čoho dovolanie žalovaného v I.

rade podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.